

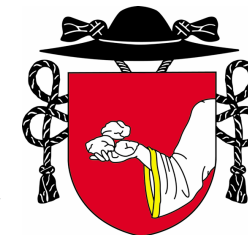
FARSKÉ OZNAMY - 11. 2. 2019 – 17. 2. 2019

Pondelok:	Féria
11. 2.	
Utorok:	Féria
12. 2.	17.00 - za zdravie a Božie požehnanie pre Tomáša
Streda:	Féria
13. 2.	17.00 – za zdravie a Božie požehnanie pre rod. Poliakovú
Štvrtok:	Féria, adorácia
14. 2.	17.00 - za zdravie a Božie požehnanie pre Anežku
Piatok:	Féria, sv. omša za účasti detí
15. 2.	17.00 – za zdravie a Božie požehnanie pre Dianku
Sobota:	Panny Márie v sobotu , ľubovoľná spomienka
16. 2.	8.00 + Mária a Peter Majerčík ml.
Nedeľa:	6. nedeľa v období cez rok
17. 2.	10.00 - za veriacich farnosti

Príležitostné oznamy:

- 1. Stretnutie rodičov detí**, ktoré sa pripravujú na 1. sv. prijímanie bude dnes **po sv. omši v kostole**.
- 2. Rodina Poliaková obetovala na kostol 50,- Eur. Nech Pán Boh štedrosť štedro odplatí.**
- 3. Výmena kartičiek Ružencového bratstva** – kartičky vždy odovzdáme horliteľke a ona nám dá novú kartičku.
- 4. V stredu o 15.00** pozývam prihlásené **deti na prvé sv. prijímanie** na stretnutie do pastoračnej miestnosti na fare. Pre deti v príprave na 1. sv. prijímanie sú povinné aj piatkové sv. omše za účasti detí a samozrejme nedeľné sv. omše.
- 5. V piatok bude opäť pre deti spevokol o 16.00 v pastoračnej miestnosti.**
- 6. Pozývam nás všetkých k modlitbám a pôstu za našu farskú rodinu.** Zoznam dní je na nástenke, prosím o zapísanie.
- 7. O upratanie kostola poprosíme sk. č. 2:** Viera Sýkorová, Jarmila Juríková, Anna Lehotská, Dagmar Ponechalová.
- 8. Od konca februára je možnosť zúčastniť sa Seminára H2O** – zameranie na povzbudenie a prehĺbenie viery. Deväť stretnutí bude vo štvrtky večer po sv. omši v pastoračnej miestnosti. Stretnutie by trvalo maximálne dve hodiny. Seminár je určený pre dospelých. Seminára sa môže zúčastniť 12 ľudí. Záujemcov prosím o prihlásenie v sakristii do 23.2. Termíny stretnutí: 28.2.; 7.3.; 14.3.; 4.4.; 18.4.; 25.4.; 2.5.; 9.5.; 16.5.

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ VÝCHODNÁ
Východná 617, 032 32; www.farnostvychodna.sk
Tel. 044/529 52 58, email: vychodna.fara@gmail.com

ROK S NOVÝM ZÁKONOM 11

Skutky apoštolov 20

Pavlova cesta do Macedónska a Grécka

Keď vzbura ustala, Pavol si zavola učeníkov, povzbudil ich, rozlúčil sa a pobral sa do Macedónska. Prešiel jeho územím, vytrvalo ich povzbudzoval Božím slovom a prišiel do Grécka. Tam strávil tri mesiace a potom sa chystal odplaviť do Sýrie. No Židia mu strojili úklady, preto sa rozhodol pre návrat cez Macedónsko. Sprevádzali ho Pyrron syn Berojčan Sópatros, Tesaloničania Aristarchos a Sekundus, Derbejčan Gájus a Timotej, ako aj Ázijčania Tychikus a Trofimos. Oni však išli vopred a čakali nás v Troade. My sme sa po dňoch Nekvasených chlebov odplavili z Filip a o päť dní sme prišli za nimi do Troady, kde sme sa zdržali sedem dní.

Vzkriesený Eutychus v Troade

Keď sme sa v prvý deň po sobote zišli na lámanie chleba, Pavol sa s nimi rozprával, lebo na druhý deň chcel odcestovať. Reč pretiahol až do polnoci. V hornej sieni, kde sme boli zhromaždení, svietilo mnoho lúčov. Istý mládenec menom Eutychus sedel v obluku a pretože Pavol hovoril dlho, tvrdo zaspal a premožený spánkom spadol dolu z tretieho poschodia. Keď ho zodvihli, bol mŕtvy. Ale Pavol zišiel dole, pritisol sa k nemu, objal ho a povedal: „Neznepokojujte sa, veď jeho duša je v ňom.“ Potom sa vrátil hore, lámal a jedol chlieb a dlho, až do svitania, rozprával. Potom odišiel. Chlapca priviedli živého a to ich veľmi potešilo.

Cesta z Troady do Milétu

My sme nasadli na loď skôr a zamierili sme odtiaľ smerom k Assu, kde sme mali vziať na palubu Pavla. Tak nám to prikázal, lebo chcel putovať po súši. Keď sa s nami v Asse stretol, vzali sme ho na loď a prišli sme do Mitylény. Odtiaľ sme sa odplavili a na druhý deň sme sa dostali do blízkosti Chiosa; ďalší deň sme pristáli na Samose a o deň neskôr sme prišli do Milétu. Pavol sa totiž rozhodol obísť Efez, aby sa nezdržal v Ázii, lebo sa ponáhlal, aby bol podľa možnosti na deň Turíc v Jeruzaleme.

Pavlova rozlúčka v Miléte

Pavol poslal z Milétu odkaz do Efezu a pozval k sebe starších cirkvi. Keď prišli k nemu, povedal im: „Vy viete, že od prvého dňa, ako som prišiel do Ázie, po celý čas som bol medzi vami. Slúžil som Pánovi so všetkou pokorou v slzách a skúškach, čo na mňa doľahli pre úklady Židov. Nezamlčal som vám nič užitočné, ale ohlasoval a učil som vás verejne i po domoch. Naliehavo som Židom aj Grékom vydával svedectvo o obrátení k Bohu a o viere v nášho Pána Ježiša. A teraz, hľa, Duch ma

núti ísť do Jeruzalema, hoci neviem, čo ma tam čaká. Viem len to, čo mi Duch Svätý v každom meste dosvedčuje, že ma čakajú putá a súzenie. Pravda, pokiaľ ide o môj život, neprikladám tomu nijakú cenu. Záleží mi len na tom, aby som dokončil svoje poslanie a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: vydať svedectvo o evanjeliu Božej milosti. Nuž a teraz viem, že nikto z vás, medzi ktorými som chodil a hlásal kráľovstvo, už neuvidí moju tvár. Preto vám v dnešný deň dosvedčujem, že som čistý od krvi všetkých, lebo som vám ohlasoval celý Boží zámer, nič som nezamlčal. Dávajte pozor na seba i na celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov, aby ste pásli Božiu cirkev, ktorú si získal za cenu svojej vlastnej krvi. Ja viem, že po mojom odchode vniknú medzi vás draví vlci, ktorí nebudú šetriť stádo. Aj spomedzi vás samých povstanú muži, ktorí budú hovoriť prevrátené, len aby strhli učeníkov na svoju stranu. Preto bďte a pamätajte, že tri roky som so slzami dňom i nocou každého z vás neprestajne napomínal. Teraz vás odporúčam Bohu a slovu jeho milosti, ktoré má moc budovať a dať dedičstvo všetkým posväteným. Od nikoho som nežiadal ani striebro, ani zlato, ani odev. Sami viete, že tieto moje ruky zarobili na moje potreby i na potreby tých, čo boli so mnou. Všetko som vám ukázal, že treba pracovať, ujímať sa slabých a pamätať na slová Pána Ježiša. Ved' on povedal: „Blaženejšie je dávať, ako prijímať.““ Keď to povedal, kľakol si a spolu s nimi sa modlil. Všetci sa pustili do veľkého plaču, hádzali sa Pavlovi okolo krku a bozkávali ho. Najväčšími však žalostili preto, lebo im povedal, že už nikdy neuvidia jeho tvár. A odprevadili ho až na loď.

Skutky apoštolov 21

Pavlova cesta do Jeruzalema

Keď sme sa s nimi rozlúčili, vyplávali sme na more. Priamou cestou sme prišli na Kós, na druhý deň na Rodos a odtiaľ do Patary. Tam sme našli loď, ktorá sa plavila do Fenície. Nastúpili sme na ňu a odplávali sme. Keď sme sa na dohľad priblížili k Cypru, minuli sme ho naľavo a plavili sme sa do Sýrie. Pristáli sme v Týre, lebo tam mali z lode vyložiť náklad. Vyhľadali sme teda učeníkov a zostali sme tam sedem dní. Učeníci z vnuknutia Ducha varovali Pavla, aby nechodil do Jeruzalema. Po uplynutí tých dní sme pokračovali v ceste. Všetci, aj s manželkami a deťmi, nás vyprevadili až za mesto. Tam sme na brehu pokľakli a pomodlili sme sa. Potom sme sa rozlúčili, nastúpili na loď a oni sa vrátili domov. Plavbu z Týru sme skončili príchodom do Ptolemaidy. Pozdravili sme bratov a zostali sme u nich jeden deň. Na druhý deň sme odcestovali a prišli do Cézarey. Tam sme vošli do domu zvestovateľa evanjelia Filipa — jedného zo siedmich diakonov — a ostali sme uňho. Mal štyri dcéry, panny, ktoré prorokovali. Keď sme tam boli niekoľko dní, prišiel z Judska istý prorok menom Agabos. Prišiel k nám, vzal Pavlov opasok, zviazal si nohy aj ruky a povedal: „Duch Svätý hovorí toto: Muža, ktorému patrí tento opasok, takto zviažu Židia v Jeruzaleme a vydajú ho do rúk pohanov.“ Keď sme to počuli, prosili sme Pavla, my aj miestni, aby nešiel do Jeruzalema. Ale Pavol odpovedal: „Čo to robíte, prečo plačete a trháte mi srdce? Ved' ja som pripravený pre meno Pána Ježiša dať sa nielen zviazať, ale v Jeruzaleme aj zomrieť.“ Keďže sa nedal prehovoriť, prestali sme naliehať a povedali sme: „Nech sa stane Pánova vôľa.“ Po týchto dňoch, keď sme

sa pripravili, vystupovali sme do Jeruzalema. Spolu s nami išli aj niektorí učeníci z Cézarey a tí nás viedli k istému Cyperčanovi Mnásonovi, dávnemu učeníkovi, u ktorého sme mali bývať.

Pavol v Jeruzaleme u Jakuba

Keď sme prišli do Jeruzalema, bratia nás radostne privítali. Nasledujúci deň Pavol s nami navštívil Jakuba; boli prítomní aj všetci starší. Pozdravil ich a potom rad-radom vyrozprával, čo Boh jeho pôsobením urobil medzi pohanmi. Keď to počuli, oslavovali Boha a hovorili Pavlovi: „Vidíš, brat, koľké tisíce Židov uverili. Všetci horlia za Zákon. O tebe sa však do počuli, že vraj učíš Židov, ktorí žijú medzi pohanmi, aby odpadli od Mojžiša, keďže hlásaš, že nemajú obrezávať deti ani zachovávať obyčaje. Nuž čo teraz? Určite sa do počujú, že si prišiel. Urob teda, čo ti radíme: Máme tu štyroch mužov, ktorí zložili sľub. Týchto vezmi so sebou, spolu s nimi sa očisti a zaplať za nich, aby si dali oholiť hlavu. Tak všetci spoznajú, že nie je nič pravdy na tom, čo o tebe počuli, ale že aj sám zachovávaš Zákon a pridržáš sa ho. Pokiaľ ide o pohanov, ktorí uverili, napísali sme im list s rozhodnutím, že sa majú chrániť mäsa obetovaného modlám, krvi, mäsa zo zaduseného zvieraťa a smilstva.“ Vtedy vzal Pavol so sebou tých mužov, nasledujúci deň sa s nimi dal očistiť, vošiel do chrámu a oznámil, kedy sa ukončia dni očisťovania, počas ktorých bude prinesená obeta za každého z nich.

Pavol zadržaný v chráme

Keď sa už tých sedem dní chýlilo ku koncu, zbadali ho v chráme Židia z Ázie. Uviedli do zmatku celý dav, položili naňho ruky a kričali: „Muži, Izraeliti! Pomáhajte! To je ten, ktorý všade učí proti národu, proti Zákonu a proti tomuto miestu; ba ešte aj Grékov voviedol do chrámu, čím toto sväté miesto znesvätil.“ V meste s ním totiž predtým videli Efezana Trofima, a tak sa domnievali, že Pavol ho voviedol do chrámu. Celé mesto sa dalo do pohybu a ľud sa začal zbierať. Chytili Pavla, vyvliekli ho z chrámu a ihneď zavreli brány. Už-už ho chceli zabiť, keď k veliteľovi kohorty prišlo hlásenie, že v celom Jeruzaleme nastal zmatok. Veliteľ si hneď vzal svojich vojakov a stotníkov a zbehol medzi nich. Keď ľudia zazreli veliteľa a vojakov, prestali Pavla biť. Veliteľ sa k nemu priblížil, vzal ho a rozkázal ho spútať dvoma reťazami. Vypytoval sa naňho, kto je a čo vykonal. Ale každý z davu vykrikoval niečo iné. Keď sa veliteľ v tom zmatku nemohol dozvedieť nič spoľahlivé, rozkázal, aby ho odviekli do pevnosti. Keď prišiel k schodom, museli ho vojaci pre násilie davu niesť. Hrnulo sa totiž za ním množstvo ľudí, ktorí kričali: „Preč s ním!“

Pavlova obhajoba

Vo chvíli, keď ho vovádzali do pevnosti, povedal Pavol veliteľovi: „Smiem ti niečo povedať?“ Veliteľ sa spýtal: „Vieš po grécky? Nie si ty ten Egyptan, ktorý pred niekoľkými dňami vyvolal vzburu a vyviedol na púšť štyritisíc ozbrojených vzbúrencov?“ Pavol odpovedal: „Ja som Žid z cilícijského Tarzu, občan z nie bezvýznamného mesta. Prosim ťa, dovoľ mi prehovoriť k ľudu.“ Keď mu to veliteľ dovolil, Pavol sa postavil na schody a dal rukou ľudu znamenie. Keď sa rozhostilo hlboké ticho, prihovril sa im po hebrejsky: